

mint halottaikat a falusi ravatalozóban
a fekete fejkendős, sikoltozó öregasszonyok?
Életük pötty egy katicabogáron;
az gondol egyet, szárnyra kap, elrepül –
csikorgó csontjaikat egy-két évszázad megőrli...
Sötét, ameddig elláthatsz, lélek, sötét...

Boris Maruna

ARS POETICA II

Hálátlan úrnőt szolgálok, hasztalan fecserlem adómat.
Hajtok mint az örült, kerülgetem a városi rendőrt.
Túlmunkát vállalok hogy fizessem szeszélyeit,
Hogy elkerüljem villámló szeme pogány nyelve haragját,
Hogy el ne hagyjon, föl ne pakolja háztartásomat.

Hallom olcsó kocsmákban biliárdozik éjszakánként.
Feslik a varrásoknál, többet eszik a kelleténél.
Fulladásra, szívgyengeségre panaszkodik folyton.
Ha valamit mondok, biztos hogy megsértem vele.
Néha egy álló hétig nem áll szóba velem.

Néha hét nap és hét éjszaka nem jön haza.
Kétségbeesésemben a hajamat tépem ilyenkor,
Nem alszom, nem fekszem le és nem kelek fel; számadást
Készítek, a legrosszabbra gondolok. Ugyanott
Tartom a revolvért meg az óvszert, a párnám alatt.

Aztán megáll az ajtóban, mintha mi se történt volna.
Játssza a ringyóhajlamú dévaj nagyságos asszonyt.
Én meg rohanok mint a bolond italért virágért,
Noha jól tudom, hogy túl fog élni ez a boszorkány,
És éppoly nyomorúságosan végzem, mint elődeim.

Köztünk rég nincs szerelem, ha volt is egyáltalán,
Csak mérhetetlen keserűség tátong mint száraz szakadékszáj.
Ama mérhetetlen térségek csillagzó pora
És ez a lelki üresség amit a szavak pókhálója fon át
Végeérhetetlen sóhajok láthatatlan függőhidjaként.

MARX HALOTT

Marx halott
 Nietzsche utoljára
 Kopogtatott a kapukon
 Lenin fölszállt egy gyorsuló vonatra
 A szomszédasszonyom nyirkos
 Lábközzel ébred mindazonáltal
 Azt állítja hogy álmai
 Cáfolják Freudot
 Végül Mao is átúsza
 A Sárga-folyót
 Rockefeller gyanús
 Körülmények között kiszendedett
 Hamarosan elmegy Sartre
 Hamarosan Krleža is befordul
 A sarkon
 Az őszi szél hamarosan
 Besöpri avarral
 Az utolsó fiákert
 Én meg az ágyban reggelizem
 A Playa Mazatlan hotelban
 És hallgatom hogy csordogál
 A langyos szubtrópusi
 Eső az ablakon
 A kaktuszok kövér húsán
 Bejön a szobalány és zavartan nevetgél
 Úgy tűnik akar valamit
 Azt mondja Rosa Albának hívják
 Én *hermanitának* szólitom
 Eszem a reggelimet
 Lábát életkorát mellét latolgatom
 És azon vivódom magamban
 Tegyek
 Vagy
 Ne tegyek
 Neki ajánlatot

 Nekem még nem jött el
 Az időm.

Csordás Gábor fordításai

(Boris Maruna 1940-ben született Zágrábban; 1960–1990 között emigrációban élt.)